

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget fremsættes som led i den effektivisering af den offentlige restanceinddrivelse, der er aftalt i forbindelse med finansloven for 1993, jf. aftalens bilag 6, punkt 2 og 8.

Forslaget sigter således mod at nedbringe de offentlige restancer yderligere dels ved modregning af visse erhvervs- og miljøtilskud til virksomheder og dels ved adgang til lønindeholdelse i forbindelse med inddrivelsen af en række statslige fordringer.

De områder, som berøres af lovforslaget, er udvalgt på basis af de svar, der er indkommet ved en høring af alle ressortministerier.

Modregning

Statslig modregning med offentlige krav antages som udgangspunkt at kunne finde sted i statslige tilskud til erhvervsvirksomheder. Praksis med hensyn til statslig modregning i erhvervstilskud har imidlertid varieret, og der har på en række områder ikke været foretaget modregning i statslige tilskud til gennemførelse af konkrete projekter i erhvervsvirksomheder ud fra den betragtning, at projektet i så fald ikke ville kunne gennemføres i fuldt omfang.

Imidlertid forekommer det ikke rimeligt, at virksomheder eller privatpersoner, der – i strid med lovgivningen i øvrigt – samtidig er i restance med skyldige statskrav, modtager sådanne tilskud i fuldt omfang. Det foreslås derfor, at den nævnte praksis ændres, således at der fremover sker modregning på op til 20 pct. af en række tilskud inden for de erhvervs- og miljøområder, der er omfattet af denne lov. Forslaget har iøvrigt ikke til hensigt at regulere statens almindelige modregningsadgang.

Udover den direkte restancenedbringende effekt vil forslaget medføre et øget incitament for virksomhederne til selv at søge deres skyldforhold nedbragt. Hertil kommer, at forslaget vil modvirke den ubillige konkurrencefordel, som virksomheder i restance tiltager sig frem for virksomheder, der betaler deres ydelser til det offentlige rettidigt.

Det har i overensstemmelse med finanslovaftalen været overvejet at kombinere modregningsadgangen med en mulighed for tilbagebetaling af de modregnede beløb, når den pågældende virksomhed har afviklet restancerne til det offentlige. Imidlertid vil en sådan ordning blot medføre, at der opstår en ny restance på det statskrav, som ellers havde opnået dækning, hvorfor virksomheden i realiteten ikke stilles anderledes. Det foreslås derfor, også under hensyn til, at de 80 pct. af tilskuddet fortsat vil komme virksomhederne til gode, at der indføres en ren modregningsadgang for de 20 pct. af tilskuddet uden mulighed for tilbagebetaling af modregnede beløb.

Modregningsordningen vil kun blive bragt i anvendelse for gæld, der hidrører fra driften af den pågældende virksomhed. F. eks. vil eventuel studiegæld, som indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed måtte have pådraget sig, være virksomhedens drift uvedkommende og derfor ikke give anledning til modregning.

Modregningsordningen vil kunne administreres ved anvendelse af det eksisterende centrale fordringsregister (CFR) under Told- og Skattestyrelsen. I korte træk fungerer systemet således, at restancemyndighederne indberetter tilstedeværelsen af en restance til systemet uden beløbsangivelser. Den udbetalende myndighed indberetter for sit vedkommende til systemet, når et beløb, som kan anvendes til modregning, står foran udbetaling. Beløbet indberettes med størrelse, identifikationsoplysninger og eventuel en sidste frist for modregning, før udbetaling sker. Via en skematisk forespørgselsprocedure kan restancemyndigheden herefter anmode om at få beløbet helt eller delvist overført til modregning.

Det er hensigten at tilrettelægge modregningsadgangen således, at de involverede myndigheder alene får oplysning om tilstedeværelsen af restancer til det offentlige, uden at restancebeløbet oplyses. En løsning, hvorefter størrelsen af restancen oplyses med eventuel maskinel modregning, ville forøge engangsudgifterne til tilretning af Det Centrale Fordringsregister væsentligt.

Ved lov nr. 273 af 6. maj 1993 blev en lignende